

[Wilhelm]

jeg simpelt hen er en fejlurdering, bl. a. af det radikale venstre, bl. a. af retsforbundet, bl. a. af store kredse i partiet venstre, som i disse situationer har en mere liberal tradition end f. eks. socialdemokratiet. Jeg tror faktisk, at der er noget rigtigt i den beretning, der går om, hvornår Sejrbandens aflytninger blev stoppet, og at det i virkeligheden var en tidligere venstrestatsminister, der tvang den socialdemokratiske regering til at få stoppet de aflytninger. Jeg tror faktisk, der er en større frihedstradition i visse kredse af det parti i sådanne intrikate sager som denne, end der er i meget store dele af socialdemokratiet.

Jeg har et par spørgsmål at stille ministeren eller ministrene – så mange det overhovedet er muligt at få til at deltage i en debat om disse problemer.

I debatten for to år siden nævnte jeg en række eksempler, hvor efterretningstjenestene, der skulle beskytte de borgerlige frihedsrettigheder og sikre grundlovens overholdelse, ikke havde kunnet bistå mennesker eller grupper, for hvem disse rettigheder var trådt under fode. Det var indbruddene, hvor man stjal SF-kartoteker omkring 1960. Det var indbruddene, hvor man stjal Atomkampagnens kartoteker nogle år senere. Det var indbruddene, hvor man stjal SUF-kartoteker og -stempler i København. Det var indbruddene, hvor man stjal kartotekerne fra SF i Århus højt oppe i 1960erne osv. Dengang svarede ministeren – Folketingstidende 1975–76, sp. 8848:

»Vi har intet kendskab til det, men én ting er langt mere afgørende: der er *ikke* tale om, at politiets eller militærets efterretningstjenester har været blandet op i sådanne sager.«

Se, nu ved vi, at de var blandet op i Kasper Neergaard-sagen med forsøg på tyveri af en lovlig politisk organisations kartoteker. Vi ved fra det, der er kommet frem i det sidste halve år, at forsvarrets efterretningstjeneste havde kendskab til ophavsmændene til den strafbare kampagne, der blev ført mod to kvindelige VS-folketingskandidater i januar 1968. Så vil jeg gerne spørge justitsministeren: Tør han gentage sin forgængers erklæring fra for to år siden om, at ingen af efterretningstjenesterne har været blandet op i de andre eksempler, jeg har nævnt: kartotekstyverierne, 4 eksempler? Tør han garantere, at der ikke i de 30 »requests«, vi ikke kan få noget at vide om, ligger opgaver af f. eks.

denne art, måske med direkte tilknytning til de eksempler, der her er nævnt?

Endelig vil jeg gerne spørge ministeren: agter han, som hr. Hagen Hagensen har luftet, at offentliggøre instrukserne – for nu at være meget beskedene – for efterretningstjenestene? En ting til: agter han at offentliggøre det notat, som forsvarrets efterretningstjeneste sendte daværende minister Orla Møller den 15. juni 1977?

Den fg. formand (Arentoft):

Jeg skal gøre hr. Wilhelm opmærksom på, at forsvarsministeren ikke havde bedt om ordet.

Justitsministeren (Erling Jensen):

Til fru Tove Jørgensen skal jeg specielt om spørgsmålet om registres kassation sige, at der er udarbejdet planer, der kan sikre en aldeles øjeblikkelig kassation i de tilfælde, fru Tove Jørgensen gjorde opmærksom på.

Til hr. Wilhelm skal jeg sige, at jeg føler mig aldeles overbevist om, at efterretningstjenesten til enhver tid holder sig inden for de rammer, der er opstillet af lovgivningen og af dette folketing og af dens minister. Jeg har ikke nogen overvejelser om at gøre instrukser, der nødvendigvis må udføres og udformes ganske detaljeret, offentlige.

Endelig skal jeg sige til hr. Hagen Hagensen, at jeg er vidende om, at forsvarsministeren er helt indforstået med at lade kommissionsbetænkningen tilgå samtlige folketingets medlemmer.

(Kort bemærkning).

Wilhelm (VS):

Jeg kan forstå, at den nuværende justitsminister i hvert fald er blevet så klog af skade, at han nøjes med at sige, at han er aldeles overbevist om osv., og ikke gentager forgængerens ord om, at én ting er mere afgørende: der er *ikke* – det er kursiveret her i Folketingstidende, det er ikke mig, der understreger det – tale om, at politiets eller militærets efterretningstjenester har været blandet op i sådanne sager.

Alligevel synes jeg nok, at der kunne være grund til at spørge, hvor ministeren har den overbevisning fra, at efterretningstjenesterne holder sig inden for loven, når det i en of-